Lag
om ändring i lagen (1904: 48 s. 1) om samäganderätt;

SFS 1988: 1263
Utkom från trycket
den 16 december 1988

utfärdad den 1 december 1988.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs att 9, 12 och 19 §§ lagen (1904: 48 s. 1) om samäganderätt skall ha följande lydelse.

9 § I samband med ett förordnande om offentlig auktion skall rätten också, om det yrkas av någon delägare, bestämma ett pris under vilket godset inte får försäljas. Är det fråga om försäljning av en fastighet, i vilken en omyndig har del eller som till någon del omfattas av ett förvaltarskap enligt föräldrabalken, skall ett sådant pris bestämmas, även om det inte yrkas av någon.

I övrigt skall försäljningsvillkoren bestämmas av gode mannen.

12 §[2] Om samtliga delägare är närvarande vid auktionen och de är överens om att anta eller förkasta ett anbud som lämnas på auktionen, gäller deras beslut. Är det fråga om en fastighet, för vilken rätten utan

[1] Prop. 1987/88: 124, 1988/89: LU9, rskr. 10.
[2] Senaste lydelse 1907: 83 s. 3.

yrkande enligt 9 § skall bestämma ett visst lägsta pris, får försäljning dock inte ske om inte den omyndiges andel eller den andel som omfattas av ett förvaltarskap enligt föräldrabalken blir betald enligt det bestämda priset.

Är delägarna ej ense, gäller högsta anbudet såsom antaget, om det ej understiger det pris som har bestämts enligt 9 §. Är lott i samfälld fastighet särskilt intecknad och uppgår den på sådan lott belöpande andelen i den bjudna köpeskillingen icke till beloppet av den gäld, för vilken lotten på grund av inteckning häftar, får anbudet inte antas, om inte ägare av övriga lotter medger det. Vad som nu har sagts gäller dock inte, om försäljningen avser att från två eller flera hemmanslotter avsöndra mark, som varit anslagen till ständigt ryttare-, soldat- eller båtsmanstorp.

19 §[1] Vad i denna lag finnes stadgat äge ej tillämpning å sådan samfällighet, som avses i lagen (1973: 1150) om förvaltning av samfälligheter, eller å sådan allmänning, som avses i lagen (1952: 166) om häradsallmänningar eller lagen (1952: 167) om allmänningsskogar i Norrland och Dalarna; ej heller vare i något fall lagens föreskrifter tillämpliga i fråga om bildande av jaktvårdsområde, bestående av allenast en fastighet, eller av fiskevårdsområde, omfattande allenast en fastighet eller det till allenast en fastighet hörande fisket.

Beträffande egendomsförhållanden som rör makar, sambor, delägare i oskiftat dödsbo, bolagsmän, redare som ingått överenskommelse om partrederi eller deltagare i samma gruvrörelse finns särskilda bestämmelser.

Bestämmelserna i 15 kap. 15 § föräldrabalken skall inte tillämpas i fråga om försäljning enligt denna lag av samfälld fast egendom, som till någon del ägs av omyndig eller omfattas av ett förvaltarskap enligt föräldrabalken.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1989.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Anders Eriksson
(Justitiedepartementet)

[1] Senaste lydelse 1987: 796.